

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av 12 § lagen om hälsovård utomlands för statens tjänstemän och arbetstagare

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att utrikesministeriet berättigas att debitera andra statliga ämbetsverk och inrättningar för de hälsovårds- och företagshälsovårdskostnader som det betalats i deras ställe. Utrikesministeriet är skyldigt

att i enlighet med gällande praxis fortfarande se till att hälsovård och företagshälsovård ordnas utomlands för statens tjänstemän och arbetstagare. Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1993.

MOTIVERING

1. Nuläget och de föreslagna ändringarna

Enligt 12 § lagen om hälsovård utomlands för statens tjänstemän och arbetstagare (176/87) skall utrikesministeriet se till att hälsovård och företagshälsovård ordnas enligt lagen samt att kostnaderna för den ersätts. Lagen omfattar förutom utrikesministeriets personal även andra statliga ämbetsverks och inrättnings personal utomlands. Med stöd av 12 § lagen om hälsovård utomlands för statens tjänstemän och arbetstagare skall utrikesministeriet se till att hälsovård och företagshälsovård ordnas enligt lagen samt att kostnaderna för den ersätts. Utrikesministeriet har betalat ersättningen direkt till den sökande mot räkning och på basis av en årligen gjord gemensam ansökan till folkpensionsanstalten av denna delvis fått tillbaka de ersättningar som det betalats till personalen vid ifrågavarande ämbetsverk eller inrättning. Ministeriets ansökan till folkpensionsanstalten har specificerats enligt åtgärd, emedan folkpensionsanstaltens ersättningsprocent har uppdelats på basis av de åtgärder som vidtagits.

Då utrikesministeriet vid ingången av 1993

övergår till resultatbudgetering, kan det inte anses vara ändamålsenligt att ministeriet även betalar ersättning för hälsovårdskostnaderna för andra statliga ämbetsverks och inrättnings personal. Det föreslås därför att lagen ändras så att utrikesministeriet direkt debiterar de ämbetsverk och inrättningar som får ersättningar för hälsovården. Utrikesministeriet skulle alltså ha till uppgift att se till att hälsovård och företagshälsovård ordnas utomlands för de personer som omfattas av lagen. Gällande praxis enligt vilken hälsovårdskostnaderna utomlands centraliserat ersätts genom utrikesministeriets försorg kan anses vara motiverad även med tanke på kontinuiteten i en enhetlig ersättningspraxis. Vid utrikesministeriet utreds om ministeriet med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/99) bör debitera statens ämbetsverk och inrättningar en avgift för utförandet av nämnda uppgifter.

2. Ärendets beredning

Ändringen har beretts som tjänsteuppdrag vid utrikesministeriet.

3. Propositionens verkningar

Propositionen medför en lätt ökning av utrikesministeriets arbetsuppgifter, som dock kan skötas med till buds stående resurser. På grund av propositionen ökar utgifterna vid andra ämbetsverk och inrättningar något. Till personalen utanför utrikesministeriet betalades 1991 i 718 fall ersättning för hälsovårdskostnaderna till ett belopp av 564 000 mk.

4. Ikraftträdande

Lagen avses träda i kraft vid ingången av 1993.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag**om ändring av 12 § lagen om hälsovård utomlands för statens tjänstemän och arbetstagare**

I enlighet med riksdagens beslut ändras 12 § lagen den 20 februari 1987 om hälsovård utomlands för statens tjänstemän och arbetstagare (176/87) som följer:

12 §

Utrikesministeriet skall se till att hälsovård och företagshälsovård ordnas enligt denna lag. Utrikesministeriet debiterar statens ämbetsverk och inrättningar för de kostnader som föränds av hälsovård för personer som nämns i 2 §

och av företagshälsovård för personer som nämns i 8 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993. Behövliga åtgärder får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 9 oktober 1992

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Finansminister *Iiro Viinanen*